THE

VILLAGE SCHOOLMASTER.

உபாத்தியாயர்.

Vol. I.] MARCH, 1888. [No. 10.

கதைசொல்வது.

(தொடர்ச்சி.)

ஆனால் கதை எதுவிஷயமா யிருக்க வேண்டுமென்பதைச் சற்றுகவனிப்போமாக. குழந்தைகள் சாதாரணமாய்ச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் கதைகள் அவ்வளவாகப் பயன்பட மாட்டா. தேச சரித்திரங்கள், முற்கால தற்கால மகான்களுடைய சரித்திரம், விநோத கட்டுக்கதைகள், முதலானவைகளைக் குறித்திருப்பதே மேலானவைகளாகும். அவைகளைப் படிப்பவர்களுக்கு சொற்பமானதன்றி ஆழ்ந்த அறிவையே உண்டாக்குகின்றன. அவைகள் தானாகவே படிப்பினையை அறியும் சக்திஉண்டாக்குகின்றன. மேலும் படிப்பினை இன்னதென்று அறிவதற்கு அதிகபிரயாசை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியதில்லை. சரித்திரம், பூகோளம், பல வாசகங்களை சேர்த் தெழுதச் செய்தல், முதலிய பாடங்கள் கற்பிக்கும்பொழுது உபகதைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்குத் தக்க சந்தர்ப்பங்கள் நேரிடும். இவ்விதம் உபகதைகள் சொன்னால்தான் அந்தப்பாடங்கள் மாணாக்கர்களுக்கு வெறுப்புண்டு பண்ணாமல் இன்பந்தருவதாகும். பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போகாத காலத்தில் சில சமயங்களில் மனத்தளர்ச்சி யுண்டாகும். அப்பொழுது ஏதாவது ஒருகதைகேட்க ஆவலுண்டாகும். அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் அதிகமாக உண்டாகாதபடிக்குச் செய்வது உபாத்தியாயர் கடமை. கேட்பவர்களுக்கே அறிவுபெருகுகிறதென்றால், சொல்பவருக்கு இன்னும் அதிகமாகவே பெருகு மென்பதற்கு சந்தேகமில்லை. சொல்லும்பொழுது எளிதான நடையிலேயே பேசவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கதையின் ஸாரம் இன்னதென்று கவனமாய்க் கேட்பவர்கள் அறியக்கூடும். 'மூத்தோர் சொல் வார்த்தையமிர்தம்' என்பது போல உபாத்தியாயர் சொல்வதெல்லாம் உண்மை யென்றே நம்புவது சிறுவர்களின் சுபாவம். ஆகையால் தாம் கதைசொல்வதற்கு தகுதியுள்ளவரோ அல்லவோ என்கிற அச்சம் தம் மனதில் உண்டாகி தம்மாலியன்றமட்டும் தக்கவண்ணமாய்ச் சொல்ல முயல்வது,தன் தொழிலில் நாட்ட முடைய உபாத்தியாயரின் நற்குணமாகும். நற்கதைகளனேகம் சொற்பதினங்களுக்

குள் அறிவது கூடாமையாகையால், அப்படிப்பட்ட கதைகளனேகத்தை அறிந்து சொல்லுகிறவர்களுக்கும் கேட்கிறவர்களுக்கும் உண்டாகும் நன்மை இவ்வளவுதானென்று கணக்கிடுவது கூடாமை. இது திண்ணம்.

கணக்கு.

(தொடர்ச்சி)

பைசாவாய்பாடு.

பை. அ. பை.	பை. அ. பை.	பை. அ. பை.
13—1— 1	41—3— 5	69—5— 9
14—1— 2	42—3— 6	70—5—10
15—1— 3	43—3— 7	71—5—11
16—1— 4	44—3— 8	72—6— 0
17—1— 5	45—3— 9	73—6— 1
18—1— 6	46—3—10	74—6— 2
19—1— 7	47—3—11	75—6— 3
20—1— 8	48—4— 0	76—6— 4
21—1— 9	49—4— 1	77—6— 5
22—1—10	50—4— 2	78—6— 6
23—1—11	51—4— 3	79—6— 7
24—2— 0	52—4— 4	80—6— 8
25—2— 1	53—4— 5	81—6— 9
26—2— 2	54—4— 6	82—6—10
27—2— 3	55—4— 7	83—6—11
28—2— 4	56—4— 8	84—7— 0
29—2— 5	57—4— 9	85—7— 1
30—2— 6	58—4—10	86—7— 2
31—2— 7	59—4—11	87—7— 3
32—2— 8	60—5— 0	88—7— 4
33—2— 9	61—5— 1	89—7— 5
34—2—10	62—5— 2	90—7— 6
35—2—11	63—5— 3	91—7— 7
36—3— 0	64—5— 4	92—7— 8
37—3— 1	65—5— 5	93—7— 9
38—3— 2	66—5— 6	94—7—10
39—3— 3	67—5— 7	95—7—11
40—3— 4	68—5— 8	96—8— 0

அணு வாய்பாடு.

அணு. ரூ. அ.	அணு. ரூ. அ.
17—1— 1	49—3— 1
18—1— 2	50—3— 2
19—1— 3	51—3— 3
20—1— 4	52—3— 4
21—1— 5	53—3— 5
22—1— 6	54—3— 6
23—1— 7	55—3— 7
24—1— 8	56—3— 8
25—1— 9	57—3— 9
26—1—10	58—3—10
27—1—11	59—3—11
28—1—12	60—3—12
29—1—13	61—3—13
30—1—14	62—3—14
31—1—15	63—3—15
32—2— 0	64—4— 0
33—2— 1	65—4— 1
34—2— 2	66—4— 2
35—2— 3	67—4— 3
36—2— 4	68—4— 4
37—2— 5	69—4— 5
38—2— 6	70—4— 6
39—2— 7	71—4— 7
40—2— 8	72—4— 8
41—2— 9	73—1— 9
42—2—10	74—4—10
43—2—11	75—4—11
44—2—12	76—4—12
45—2—13	77—4—13
46—2—14	78—4—14
47—2—15	79—4—15
48—3— 0	80—5— 0

முன் சொல்லியிருக்கும் வாய்ப்பாடுகளை ஒரேதடவையில் கற்பிக்க வேண்டியதில்லை. அப்போதப்போது கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் கற்பித்தால் போதும். கழித்தலெல்லா மானபிறகுதான் வாய்ப்பாடுகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்னும் அவசியமொன்றுமில்லை. கூட்டல் கற்பிக்கும் போதும் கழித்தல் கற்பிக்கும்போதும் அங்கங்கே கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்க் கற்பிக்கலாம். பெருக்கல் வாய்ப்பாடுகளை பிள்ளைகளைக்கொண்டே செய்விக்கவேண்டும். (உதாரணம்) நான்காம் வாய்ப்பாட்டைக் கற்பிக்க வேண்டுமானால், இர

ண்டோன்கு எத்தனை என, பிள்ளைகள் 4+4=8 என்று சொல்லுவார்கள். அதை உடனே போர்ட்டில் எழுதவேண்டும்; இவ்விதமாய் வேண்டியவரைக்கும் கேட்டு பலதரம் படிக்கச்செய்து வரப்படுத்திவைக்கவேண்டும். பைசா வாய்பாடும், அணா வாய்பாடும் அப்போதப்போது பிள்ளைகளைக் கொண்டே செய்விக்கவேண்டும். ஒருவருஷத்துக்குள் தினம் கொஞ்சம் வந்தால்போதும். ஆத்திரப்பட்டு எல்லாவற்றையும் ஒருகாலத்திற்குள் வரப்படுத்தி வரச்சொல்லக்கூடாது. பிள்ளைகளுக்கு அப்படிசெய்யச் சக்தி யுடையவர்களாயினும் அது பயன்படாது. ஒவ்வொரு வாய்பாடும் பொறுமையாய் பிள்ளைகளைக்கொண்டே செய்விக்கவேண்டும்.

உபாத்திமைத்தொழிலின் பெருமை.

எனது அன்பிற் சிறந்த திர்த்தருபசமமான கிராம பாடசாலை உபாத்தியாயர் பத்திராதிபரவர்களுக்கு அனேகவந்தனம் நாடித்தந்தனம்.

அடியில் வரைந்திருக்கும் சங்கதியைத் தங்கள் பத்திரிகையில் ஓர் கோணத்தில் அச்சிடும்படியாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

'உபாத்தியாயர்' அல்லது 'போதகாசிரியன்' என்னும் பதங்கள் வித்தியாகுரு என்னும் பொருள் தரும். ஆசிரியர்கள் நூலாசிரியர்கள், உரையாசிரியர்கள், போதகாசிரியர்கள் எனமூவகையினராவார்கள். இவர்களுள் நூலாசிரியரானவர் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் பஞ்ச இலக்கணங்களையும் இலக்கியங்களையும் தேர்ந்து "பலவகைத் தாதுவினுயிர்க்குடல் போற்பலசொல்லாற் பொருட் கிடனாகவுணர்வினின் வல்லோரணிபெறச் செய்வன செய்யுள்' என்ற விதிப்படி, பத்தியம், கத்தியம், என்னும் ரூபங்களாகப் பலகாவியங்களை இயற்றும் வன்மையுள்ளவராம். உரையாசிரியரானவர் நூலாசிரியர் கருத்தையும் தேர்ந்து தெளிந்து, யாவரும் பொருள் எளிதில் கிரகிக்கும்படி விரித்துப் பொருள் உரைப்பவராவார். இனிப் போதகாசிரியரானவர் இவ்விருவர் கருத்தையும் நன்குதேர்ந்து இளைஞர் எளிதில் கிரகிக்கும்படி தாய்தன்மடியிலிருக்கும் குழந்தைக்கு நயந்து செவியுணவாக இன்சொல்லமுது ஊட்டுவது போல, நூலாகிய பத்திய கத்தியங்களையும், அவற்றின் கருத்தையும் உபமான உபமேயங்களைச் சொல்லிப் பொருத்தியும் பலதார்ஷ்டாந்த திருஷ்டாந்தங்களை விளக்கிக் காட்டியும் இன்சொற்களால் போதிக்கின்றவரே போதகாசிரியராவார். இம்மூவகையாருள் போதகாசிரியரே உயர்ந்தவரென்பது தென்னிதின் விளங்கும். இத்தகை அருமையான தொழிலை நமது இந்துதேசத்தில்மாத்திரம் மிக்குப் பயின்று விவேகம் முதிர்ந்த வித்வசிரோமணிகள் மேற்கொள்வதற்குப் பதிலாக வேலையற்றவர்களாகிய விவேகசூனியர்கள் மேற்கொண்டு அத்தொழிலின் பெருமையைக் கெடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இதுபற்றியே அல்லவா 'கழுதைகெட்டால் குட்டிச்சுவர், கணக்கன்கெட்டாற் பள்ளிக்கூடம்' என்னும் பழமொழியும் வழங்குகின்றது.

அந்தோ, பரிதாபம்! பரிதாபம்!! 'எத்துணையவாயினுங் கல்வியிடமறிந்துய்த்துணர்விலெனினில்லாகும்' என்றகருத்தை ஆராய்ந்துசிறந்தவித்வான்களிடத்தில் சிச்ருஷைசெய்து பயின்ற சிலரல்லது பலர் கல்வியில் நன்கு தேறாமல் போகின்றார்கள். இவ்வாறுகல்வியில் நன்குதேறாதவர்களாகி, எழுத்து மாத்திரம் கூட்டிவாசிக்கவும், பொருள் தெரியாமலே செய்யுட்களைத் தாட்டியாகப் படிக்கவும் தெரிந்தவர்கள் தங்களுக்கு வேறு அலுவல் கிடையாதபோது பள்ளிக்கூடம் வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்படிப் பட்டவர்கள் போதிக்கும் பாடசாலையில் அல்லவா "யானையெருத்தம் பொலிய" என்னும் செய்யுட்ப் பொருள் விளங்காமல், எருத்தம் என்னும் சொல்லுக்கு எருது என்னும் பொருள் கொண்டு, யானையை எருது பொலிதல் கூடாமையான காரியம். ஆகவே "ஆவை எருத்தம்பொலிய" என்றே இருக்க வேண்டும் என்று நூலாசிரியர் கருத்தையே உணராமல் திருத்திய உபாத்தியாயர்களும் உண்டு என்று கதைவழங்குகிறது. என்னவிபரீதம்! என்ன விபரீதம்!! இவ்வாறாக நமது இந்துதேசத்தில் கல்வியானது மிகவும் சீர்கேடான நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை கவர்ன்மெண்டார் நன்கு சீர்தூக்கி, "கட்டில்கால் உபாத்தியாயனாப் போலாகிலும் இவ்வுபாத்தியாயர்களும், இவர்களிடத்தில் கல்விபயிலும் மாணாக்கர்களும் தேறட்டும்" என்னும் கருத்தால் ரிசல்டு சிஸ்டம் ஒன்று ஏற்பாடுசெய்து, இன்ஸ்பெக்டிங் ஸ்கூல் மாஸ்டர்களால் அவ்வுபாத்திமார்களையும், பிள்ளைகளையும் திருத்தி, இன்ஸ்பெக்டர்களால் பிள்ளைகளைப் பரீட்சிப்பித்து, அப்பிள்ளைகளைத் தேறும்படி செய்த உபாத்தியாயர்கட்குச் சம்மானம் செய்து வருகின்றார்கள். இந்த இலாபத்தைக் கருதியே இப்பொழுது அநேகர் பாடசாலையை வைத்துக்கொண்டு உபாத்திமைத் தொழிலை நிர்வகிக்கிறார்கள்.

(இன்னும்வரும்.)

T. C. VENKATARAMANA AIYAR.

இன்னும் சில சங்கதிகளை எழுதுவதுடன் தங்கள் பத்திரிகை அதிகமாக செலவாகும்படி நாலுபக்கங்களிலும் உள்ள என் இஷ்டர்களுக்குத் தெரிவித்தும் தெரிவித்துக் கொண்டும் இருக்கிறேன்.

T. C. VENKATARAMANA AIYAR,

Tirupur.

இவ்விதமாக ஒவ்வொரு சந்தாதாரரும் பத்திரிகையை இன்னும் அநேகம்பேரைக்கொண்டு வாங்கச் சொல்வர்களென்று பத்திராதிபர் பூர்ணமாய் நம்புகிறார்.

வித்தியா விஷயங்களைப்பற்றி யாவர்க்கும் பொருள் விளங்கும்படி எளிய நடையில் சுருக்கமாய் எழுதியனுப்பினால் அவற்றை இந்தப் பத்திரிகையில் யாவர்க்கும் பயன்படும்படி பிரசுரஞ்செய்யப்படும்.

கரிப்பலகையைக்குறித்தபாடம்.

எதால் செய்யப்பட்டது:—

உ. (கரிப்பலகையைக்காட்டி) இது என்ன ?
மா. கரிப்பலகை.
உ. கரிப்பலகை என்று இதற்கு ஏன் பெயர்வந்தது ?
மா. கருப்பாயிருப்பதால்.
உ. இந்தப்பலகை முழுமையும் கருப்பாகவேயிருக்கிறதா ?
மா. இல்லை; முன்பக்கமட்டும்.
உ. முன்பக்கத்தில்மட்டும் கருப்புநிறம் அதற்கு எப்படி உண்டாயிற்று?
மா. வர்ணங்கொடுத்ததால்.
உ. எல்லாவர்ணமும் கருப்புதானா ?
மா. இல்லை.
உ. வேறு சிலவர்ணங்கள் சொல்லு ?
மா. வெள்ளை.
உ. வெள்ளைவர்ணங் கொடுத்தவஸ்து இவ்விடமிருந்தால் காட்டு ?
மா. அந்தஜன்னல்.
உ. வேறுசிலவர்ணங்கள் சொல்லு ?
மா. பச்சை, நீலம், மஞ்சள், சிகப்பு.
உ. இந்தகருப்பு வர்ணத்தின்கீழ் என்ன இருக்கிறது ?
மா. பலகை.
உ. என்னபலகை ?
மா. ஜாதிக்காய்ப் பலகை.
உ. இந்தப்பலகை கனமுள்ளதா ?
மா. ஆம்.
உ. நீ அதைத் தூக்குவாயா ?
மா. கனமாயிருக்கிறபடியால் தூக்கமுடியாது.
உ. இந்த அளவு கருங்காலிப் பலகையைத் தூக்கமாட்டுவாயா ?
மா. தூக்கமாட்டேன்.
உ. இவ்விரண்டு பலகைகளுள் அதிககனமுள்ளதெது ?
மா. கருங்காலி.
உ. இவ்விரண்டினுள், லேசானதெது ?
மா. ஜாதிக்காய்ப் பலகை.
உ. இவ்விரண்டு பலகைகள்தவிர இன்னும் சில பலகைகளின் பெயர் சொல்லு ?
மா. தேக்கம்பலகை, மாம்பலகை.
உ. தேக்கம்பலகை, ஜாதிக்காய்ப்பலகை, இவ்விரண்டினில் கனமுள்ளதெது ?
மா. தேக்கம்பலகை.
உ. இப்பொழுது சொல்லிக்கொண்டுவந்த பலகைகளில் எல்லாவற்றிலும் லேசானதெது ?
மா. ஜாதிக்காய்ப்பலகை.
உ. ஆகையால், ஜாதிக்காய்ப்பலகை கனமுள்ளதா, லேசானதா ?
மா. லேசானது.

உ. ஆம், உங்களால் தூக்கமுடியாததா யிருந்தபோதிலும், பலகைலே சானதுதான்.

எவ்விடங்களில் அகப்படும்.

உ. இந்த ஊரில் ஜாதிக்காய் பலகைகள் விலைக்கு அகப்பட்டபோதிலும் இவ்விடங்களில் இந்தமரம் பயிராகுகிறதில்லை. மிகுந்த குளிர்ந்த தேசங்களில் மட்டும் இந்த மரமகப்படும். அவ்விடங்களிலிருந்து இவ்விடம் வந்துசேருகிறது. காடென்றுலென்ன ?

மா. அனேக மயில் நீளம் அகலத்திற்கு மரங்களால் சூழப்பட்டிருக்கிற இடம்.

உ. இப்படிப்பட்ட காடுகளில்தான் இந்த மரங்களகப்படுகின்றன. காடுகளிலிருக்கிற மரங்களை, மரம்வெட்டுபவர்களைக்கொண்டு வெட்டச்சொல்லி, மலைகளாலும், சமுத்திரத்தாலும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற தேசங்களுக்கு எவ்விதமாக அனுப்புகிறது ?

மா. கப்பல்களிலும் ரயில்களிலும் ஏற்றியனுப்புகிறது.

உ. கப்பலை ஓட்டுபவர்களுக்கு பெயரென்ன?

மா. மாலுமிகள்.

உ. இந்த கரடு முரடான மரங்களை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள என்ன செய்யவேண்டியது ?

மா. பலகைகளாக்கவேண்டும்.

உ. மரத்தை எதால் பலகைகளாக்குகிறது ?

மா. ரம்பத்தால்.

உ. இந்தப் பலகை யாக்குவர்களுக்கு என்னபெயர்?

மா. தச்சன், பலகை யறுப்பவன்.

உ. பலகைகளாக அறுத்தபின் அதை வழவழப்பாக்குவது எப்படி ?

மா. இழைப்புளியால் இழைப்பதால்.

உ. இவைகளை நமக்கு வேண்டிய நீளமாக்குவதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் ?

மா. மறுபடியும் குருக்கே அறுக்கவேண்டும்.

உ. பலகைகளின் அகலம் குறைவாயிருப்பதால் நமக்குவேண்டிய அகலம் எவ்விதமாய்ப் பண்ணிக் கொள்வது ?

மா. இரண்டு மூன்று பலகைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

உ. ஒன்றோடொன்று எவ்விதமாய் ஒட்டச் செய்வது ?

மா. வச்சிரத்தைக்காய்ச்சி,குட்டுடன் தடவி ஒன்றோடொன்று சேர்த்தால் ஒட்டிக்கொள்ளும்.

உ. இப்படி யெல்லாம் செய்து கொடுப்பவனுக்கு என்ன பெயர் ?

மா. தச்சன்.

உ. உபயோகப் படுத்துவதற்கு இன்னு மென்ன செய்யவேண்டும் ?

மா. வர்ணங் கொடுக்கவேண்டும்.

உ. பலகையில் விரிசலாவது பள்ளமாவதிருந்தால் என்னசெய்யவேண்டியது ?

மா. லப்பத்தால் அடைத்துப் போடவேண்டியது.

உ. நாம் எழுதுவதற்குக் கரிப்பலகை எவ்விதமாய்ச் கிடைக்கிறதென்பதை ஞாபகத்துக்குக் கொண்டுவருவோம். முதலில், குளிர்ந்த தேசங்களில் இருக்கிற ஜனங்கள் காட்டுக்குப் போய் மரங்களைக்

வெட்டுகிறார்கள். மரங்களைக் கப்பலிலேற்றி மாலுமிகள் வேறு தேசங்களுக்குக் கொண்டுவருகிறார்கள். பிற்பாடு மரமறுப்பவன் அவைகளைப் பலகைகளாக ரம்பத்தால் அறுக்கிறான். அவைகளைத் தச்சன் இழைத்து வேண்டிய நீளத்துக்குத் துண்டிட்டு, இரண்டு மூன்று பலகைகளை வச்சிரத்தால் சேர்த்து, வர்ணக்கொடுப்பவன் வர்ணங்கொடுக்கிறான்.

உபயோகம்.

உ. கரிப்பலகையின் பிரயோசனமென்ன?

மா. எழுத.

உ. ஏன் கருப்புவர்ணங் கொடுக்கிறார்கள்?

மா. சுண்ணாம்புக் கட்டியால் கருப்புவஸ்துகளில் எழுதினால் நன்றாய்த் தெரியவரும்.

வெகுமதியும் தண்டனையும்.

வெகுமதி, தண்டனைகள் ஆவசிகம்.— வெகுமதியும் தண்டனையும், உலகத்தில் சுபாவமாகவே அவசியமானவைகளென்றும், சட்டசம்மதமானவையென்றும் யாவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட விஷயங்கள். அவைகள் சட்டதிட்டங்களுக்கு கீழ்ப்படிந்து நடப்பதால் உண்டாகப்பட்ட பிரயோசனங்களல்லாவிடினும் கீழ்ப்படிந்து நடப்பதற்கு வேண்டிய நியாயமான தூண்டுகோல்களாயிருக்கின்றன. மனசாட்சிக்கு அவைகள் அவசியமென்றே தோன்றுகின்றன. அதற்கு ஜாஸ்தியாகவே அவைகள் அவசியமென்று எத்தேசத்திய சட்டதிட்டங்களிலு மேற்பட்டிருக்கின்றது. அவைகளன்றி சட்டங்கள் பிரயோசனப் படமாட்டாதாகையால் மொத்தத்தில் வெகுமதிகொடுப்பதும் தண்டனை விதிப்பதும் ஆவசியகமானவைகளென்பதற்கு யாதொரு ஆட்சேபனையுமில்லை. ஆனால் எத்தருணங்களில், எவ்விதமாக எவ்வளவுமட்டில் பிரயோகிக்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றிப் பல அபிப்பிராயங்கள் இருக்கலாம். அவைகளன்றிப்பள்ளிக்கூடங்கள் பிரயோசனப்படமாட்டா. சிறுவர்களுக்கு இன்னதுதான் நல்லது ஆகையால் செய்யலாமென்றும், இன்னதுகெட்டதாகையால் இதுசெய்யக்கூடாதென்றும் பகுத்தறியும்சக்தி அதிகமாகயிருக்காதாகையால், அவர்களுடைய கடமைகளைச் செய்ய வேறுவிதமான தூண்டுகோல்களிருக்கவேண்டியது ஆவசியகம். சிறுவர்கள் சரியாய்ப் பாடங்களைப் படிப்பதினால் இன்பமுண்டாவதாக அவர்கள் அறியவேண்டும். சரிவரச்செய்தால் ஏதாவதொருவித வெகுமானங் கிடைக்குமென்கிற எண்ணத்தை அவர்களிடத்தில் உண்டுபண்ணவேண்டும். வெகுமதி கொடுப்பதினாலுண்டாகும் பிரயோசனங்கள பெரிதாயும் உபாத்தியாயருக்கு இன்பந்தரத்தக்கதாயும் இருக்கின்றன. ஆனால் வெகுமானம்அளிப்பதும், பெறுவதும் ஒருகட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்கினதாயிருக்கவேண்டும். சிறுவர்களின் சரீர பிரகிருதிகள் வெவ்வேறானது. மேலும் ஏய்ப்புகளுக்கு உட்படத்தகுந்தவர்களாகவும், மனப்போக்கின்படி நடக்கப்பிரியமுள்ளவர்களாயுமிருக்கிறார்கள் ஆகையால், உபாத்தியாயருக்கு உள்ள அதிகாரம் பலமாய் வசியப்படுத்தத் தக்கதாயிருப்பதைப்பார்க்கிலும், அதிகமாகவே தடையுள்ளதாயுமிருக்கிறது.

ப்ரோபெல்.

சிறுகுழந்தைகளின் மனதையறிந்து அவர்களுக்கு விளையாட்டுப் போல எல்லாவிஷயங்களையும் எளிதாக அவர்கள் மனதிற்படும்படி உபதேசித்தற்பொருட்டு ப்ரோபெலாசிரியர் பலவகையான விளையாட்டுக் கருவிகளைச்செய்துகொடுத்திருக்கிறார். புழக்கடைமருந்து யாருக்கும் அலக்ஷியமாயிருப்பது போல, அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் பார்ப்பவர்களுக்கு மிகவும்அற்பமாகத் தோற்றினும், அவற்றாலுண்டாகும் பெரும்பயனை இவ்வளவென்று அளவிட்டுரைப்பது எளிதன்று. ஆயினும், அவற்றுட் சிலவற்றை எடுத்துச்சொல்லுவோம். அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கும்படியான கொடையாதலால், அவற்றையெல்லாம் சிறுவர்களின் கொடையென்றே ப்ரோபெலாசிரியர் வழங்குகிறார்.

அவற்றுள்:— மிருதுவான தோற்பந்து; ஒருபெட்டிநிறைய ஆறுபந்துகளிருக்கும்; ஒவ்வொருபந்தும் வேறு வேறு நிறமுடையது. பெற்றோரும் உபாத்தியாயரும் குழந்தைகளின் தன்மையை நன்றாயறிந்துகொண்டதன் பின்பே இந்தப்பந்துகளை அவர்கள் கையிற் கொடுக்கவேண்டும்; சிறுகுழந்தைகளுக்கு விளையாட்டுப் பண்டங்களின்மேல் எப்பொழுதும் அதிக ஆசையாதலால், இவற்றின் மூலமாய் அவர்களை இளமைதொட்டே நன்றாய்க் கல்வி பயிற்றுவிக்கலாம். ஒரு சிறுகுழந்தை, மிருதுவும், அழகிய நிறமுடையதுமான பந்தைக் கண்டவுடனே அதற்கு அதைத்தான் தொட்டுப்பார்க்க வேண்டுமென்றுஆசையுண்டாவதியற்கையே. குழந்தையானது தான்பிறந்த மூன்றுமாதங்களுக்குள்ளெல்லாம் தன் தாய்முகத்தையும், தனக்குப்பால் கொடுக்கு முலைத்தாயின் உடையையும் நன்றாயறிந்துகொள்ளும்; இந்த வித்தியாசம் மற்றவர்களுக்கு நன்றாய்த் தெரியாவிடினும் குழந்தைகளுக்கு எளிதில் தெரியும். விளையாட்டுக்கருவிகளுள் எது குழந்தைகளுக்கு நன்றாய் பயன்படுமோ அதிலேதான் அவர்களுடைய திருஷ்டி அதிகமாகச் செல்லுமாகையால், அவைகளின் புத்திக்குள்ளே ஆழ்ந்துகிடக்கிற ஒவ்வொரு சங்கதியும் நன்றாய்வெளிப்படும். ஆதலினால் இவ்வாறு குழந்தைகளின் அறிவை முதலில் மேலு மேலும் வளர்ப்பதற்கு இந்தப்பந்தைப்போலச் சிறப்புடையது வேறொன்றுமில்லை. குழந்தைகள் வர்ணப்பந்துக்களைக் கண்டவுடனே தங்களுடைய பூங்கைகளை நீட்டி அவற்றைப்பிடிக்கப்போகும். பந்துகள் குழந்தைகள் கையில் எளிதில் அடங்கும் படியாய் மிகச் சிறியவைகளாகவும், அழகிய வர்ணமுடையவைகளாகவுமிருக்கவேண்டும். அவற்றைக்கண்டு குழந்தைகள் அவற்றின் நிறம், காத்திரம், உருவம் அவற்றாலுண்டாகுந்தொனி முதலியவற்றை விளையாட்டுப்போல நன்றாய்க்கற்றுக்கொள்வது எளிது. பந்தைமட்டும் வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் அது ஒருவிதமாயிருக்கும்; அதனோடு மற்றொன்றைச் சேர்த்துவைத்துப் பார்த்தால் வேறொருவிதமாயிருக்கும். அது தனியே யிருக்கும்போது அதுவேறாயிருக்கும்; மற்றொன்றோடு சேர்ந்திருக்கும்போது அதன் பங்காகும். பந்து ஒரு நிலையில்நிற்கும்; குதிக்கும்; உருண்டோடும்; அதற்கு மையம் இன்னதென்று தெரிவதரிது; அது இவ்வுலகத்தின் கண்ணுள்ள அநேகம் பொருள்களுக்கு உபமானமாகும். பந்தையெடுத்தாடுவதினால், அது கருத்தைக் கவர்வதுமன்றி, நரம்புகளை அசையச்செய்து அவைகளுக்கு வேண்டிய வேலைகளை வைப்பதனால் அந்நரம்புகள் வலிமையுடையவைகளாகின்றன. அன்றியும், பந்து ஓடும்

போது அதன்பின் சென்று அதைப்பிடிக்கப் போகையில் உடம்பில்சுன்றாய்ப் பலனுண்டாவதுமன்றி, மீண்டும் அப்பந்தை வீசியெறிவதனால் கை கால்கள் அதிக உறுதி யுடையவைகளாகின்றன. பந்து மூலைக்கு மூலை அவசியம்போகும். அதன் ஓட்டத்தைப் பார்ப்பதனால் கண்ணுக்கு நல்ல சுருசுருப்பு உண்டாகும்; பந்து கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் தூரத்திற் போய்விடும்பொது அதன்ஓசையினால் அது இன்னவிடத்தில் இருக்குமென்பதை யறிவிக்கின்றது.

சிறு குழந்தைகளுக்குச் சற்றே வயது முதிர்ந்தால் அக்குழந்தைகள் மற்றவர்களோடு சேர்ந்து பந்துவிளையாடக் கூடுமாகையால், அவர்கள் கூட்டங் கூட்டமாய்ச் சேர்ந்து விளையாடுகையில் பந்தினால் ஆடப்படும் பலவகையான விளையாட்டுகளினால் அவர்களுக்குண்டாகும் பெருமையைப் பற்றி ப்ரோபெலாசிரியர் பலவாறுவியந்து மொழிந்திருக்கிறார்; ஆனால் அவ்வாறு பந்தாடும்போது வரையறையின்றிக் கண்டபடி யெல்லாம் விளையாடாமல் நன்றாய்ச்சோதித்தாடினால் மட்டுமே தவறாது பயன்படும். விளையாட்டென்றால் அதில் குழந்தைகளுக்கெல்லாம் ஆனந்த முண்டாவதியற்கை.

பந்துவிளையாட்டினால் இத்தனை பெரும்பய னுண்டாகிறதென்று ப்ரோபெலாசிரியர் கண்கூடாய்க் கண்டறிந்தபடியினாலேதான் அவர் தமது கோட்பாட்டின்படி "சிறுவர் தோட்டம்" என்னும் பாடசாலை விளையாட்டுகளில் இவ்வாறு பந்தாடுவதே மற்றெல்லாவற்றுள்ளுஞ் சிறந்ததென்று அதுவே முதலாவது விளையாட்டாகவேண்டுமென்று திட்டஞ் செய்தார். பந்தினால் ஆடப்படும பற்பலவாகிய விளையாட்டுகளுள் ஒவ்வொரு விளையாட்டுக்குத்தக்கபடி பண்ணோடமைந்த எளிதான பல சிறுபாடல்களை யமைத்திருக்கிறார்; இவ்விளையாட்டுகளெல்லாம் ஸ்தன்னியபானம் பண்ணுகிற சிறு குழந்தைகள் விளையாடுவதற்கேயன்றி, பால்மறந்த சிறுவர்க்கும் நன்றாய்ப்பயன்படும். பந்தினால் விளையாடப்படும் பலவகையான விளையாட்டுகளைப் படங்களிலமைத்துக் காட்டாமல், அவற்றின் பெருமையைப்பற்றி எவ்வளவுதான் சொன்னாலும் பயன்படமாட்டாதென்பதுமெய். ஆயினும், மாதிரிக்கு இரண்டு மூன்றுவது எடுத்துச் சொல்லாமல்விடுவது நன்றன்று:— ஒருகயிற்றில்ஒருபந்தைத்தொங்கவிட்டு ஆட்டினால், அந்தப் பந்து அப்புறமும் இப்புறமுமாகச் செல்லும். அதைக் குழந்தைகள் கண்டு, அதோ அங்கேபந்துபோயிருக்கிறது; இதோ இங்கே பந்து வந்திருக்கிறதென்று, "அங்கு" "இங்கு" என்கிற பதங்களின் கருத்தை நன்றாய் அறிந்துகொள்ளுவார்கள். ஒருகயிற்றில் பந்தைக் கோத்துக் கூடியமட்டில் பெரிய வளையம்போலாக்கிச் சுற்றினால், அந்தக்கயிறு குறுகும்போது பெரிதானவளையமாகும்; அந்தப்பந்து அதிற் செல்லும்போது கயிறு குறுகுமாகையால், அதுகாரணமாக அதனாலாகிய வட்டஞ்சிறியதாகும். அப்பொழுது குழந்தையை அதைநன்றாய்க்கவனித்துப்பார்க்கும்படி செய்தால், வட்டத்தைச் சிறிது, சிறிதென்று சொல்லும். பின்பு அந்தக் கயிற்றை நீட்ட நீட்ட, வட்டம் பெரிது, பெரிதென்று சொல்லும். அந்தக்கயிற்றை உருவிவிட்டால் அந்தப்பந்து தூரத்திலேபோய் விழுவதைக்கண்டு குழந்தை அதைத் தேடி யெடுத்துக்கொண்டு வரும்படி போகும்.

இவ்வாறான பந்துகள் வெவ்வேறு நிறமுடைய வைகளாயிருக்கலாம்; இவற்றை வரிசைக் கிரமமாய், நிரை நிரையாய், அழகாய்க் கோத்து வைப்பது நன்று. ஒரு வகையான நிறமாயிருப்பது நன்று. அவற்றுள் முக்கிய

மான நிறம் மூன்றும், கலப்புடைய நிறம் மூன்றுமாயிருந்தால் அழகாயிருக்கும். இவற்றைக்கொண்டு அளவற்ற விநோதங்களைச் செய்யலாம்; இவற்றை யெல்லாம் வரிசை வரிசையாகக் கோத்து வைத்துச்சுற்றினல், ரூபத்தின் மாத்திரையைப் புலபடுத்துகின்ற கண் சவ்வில் பலவகையான உருவமும், நிறமும், ஒற்றுமையும், வேற்றுமையும், அழகும் பார்க்கப் பார்க்க இன்பந்தரத்தக்கதாயிருக்கும். நல்ல புத்திசாலிகளான தாய் தந்தையர்களும், உபாத்தியாயர்களுமே இவ்வாறு பந்துகளின் உபயோகம்இன்னதென்றுசிறுவர்க்கு நன்ருய்ப் பயன்படும்படி எளிதில் தெளிவாய்விளங்கும்படியாக எடுத்துக் காட்ட வல்லவராவர். இது தான் "சிறுவர் தோட்டம்" என்றுப்ரோப்பெலாசிரியர் பாடஞ் சொல்லுமுறையின் முதலாவது பாடமாம்.

ப்ரோபெலாசிரியரின் இரண்டாவது கொள்கையின் பாடம்:— இரண்டாவது உபகரணமானது முதலாவதிலும் அதிகசிறந்தது; குழந்தைகளின் சாமர்த்தியத்தை எளிதில் நன்ருய் விருத்திசெய்யும்படியாக இது முதலாவதோடு ஒருவாறு கலந்திருக்கும். ஒருபந்தும், ஒரு உருளையும், ஒரு கனமும் ஆகிய இம்மூன்றுஞ்சேர்த்தது இரண்டாவது கொடையாகும். இவ்வுலகத்திலுள்ள பொருள்களுள் பெரும்பான்மையானவை இவ்வாருன உருவங்களுடையனவாகத்தானிருக்கும், இதிலுள்ள பந்து முன்போல வர்ணமுள்ள மிருதுவான தோற்பந்தல்லாமல் கெட்டியாயிருக்கும்; இதிலுள்ள உருளையும், கனமும் அப்படியேதான் கெட்டியாயிருக்தும். ஆனதினல், முன்பந்துக்கும்இவற்றிற்குமுள்ள வித்தியாசத்தைச் சிறுவர்நன்ருய் அறிந்து கொள்ளலாம். இதனுலே அறிவுவிருத்தி நன்ருயுண்டாகும். இவற்றுள் ஒவ்வொன்றிலும் சிறு சிறு துவரங்கள் விடபட்டிருக்கும்; அவற்றின் வழியாகச் சிறியவடங்களை நுழைத்து வைக்கலாம். கனத்தின் நடுவேயுள்ள சிறு துவாரத்தில் சிறுவடமொன்றை நுழைத்து அதை வேகமாய்ச் சுற்றும்போது அது குழந்தையின் கண்ணுக்குப் பந்துபோலிருக்கும்; அவ்வாறே பந்தை வேகமாகச் சுற்றும்போது அது உருளைபோலிருக்கும். சதுரமான கனஉருவம், உருளை, பந்து இம்மூன்றும் ஒன்றற்கொன்று முற்றும்வேருயினும், வேகமாய்ச் சுற்றும்போது பார்க்கையில் உருளை பந்து வடிவம்போலவும், கனமானது உருளைபோலவுந் தோற்றும். இதனுல் சிறுகுழந்தைப் பவருக்தோட்டே, பொருள்களின் உண்மையான உருவம் வேறு,அவற்றின்தோற்றம் வேறென்று எளிதில் அறிந்துகொள்ளலாம். பின்பு வயது செல்லச்செல்ல எப்பொருள்களின் தன்மையையும் பற்றி நன்ருயறிந்துகொள்ளும். இந்தக்கொடையினுற் செய்து காட்டுவனவெல்லாம் இந்திரஜாலம், மகேந்திரஜாலம்போலவே பார்வைக்குத் தோற்றும். இது இவ்வாருகப் பண்டிதர்முதல் பாமரர் ஈருக எல்லோருக்கும் ஆனந்தந் தரத்தக்கது. சிறு குழந்தைகளுக்கு ஊமன் கண்டகனவைப்போல வாயாற் சொல்லத் தெரியாவிடினும் அந்தப் பேதத்தை மட்டுமாவது நன்ருய் அறிந்து கொள்ளும்.

இவ்வுலகத்தில் ஆதியில் மனிதர் சிறுகச்சிறுகத்தான் நாகரீகம் பெறத் தலைப்பட்டார்கள். முதலில் பருப்படியானவற்றைச் செய்துதானமீன்பு நன்ருய்ப் பழகினர்கள். சிறுவர்களும் அப்படித்தான். பழயகாலத்தில் ஈஜிப்த் நாட்டார் கனவடிவமுள்ள மூன்று உருவங்களை யெடுத்து ஒன்றின் ஒன்ருய் வைத்து, அவற்றை மூன்று அநுக்கிரகங்களென்று சொன்னர்கள். இவ்வாறே இப்பொழுது சிறுகுழந்தை மூன்று செப்பு, மூன்று தடிமுதலியவற்றையெடுத்து அடுக்கிவைத்துக்கொண்டு அவற்றிற்கு ஆடு, மாடு, குதிரை

நாயென்று விளையாட்டில் பேரிடுவதுமுண்டு. இவ்வாறு குழந்தைப் பருவத்திலே தானே பொருள்களை வேறாக மனதில் பாவிக்கும் பாவனை யுண்டாகியது. இந்த உபகரணங்களால் செய்யத்தக்கவைகளுள் சிலவற்றை மட்டும் இங்கே எடுத்துக்காட்டுகின்றோம்:—இந்தக் கெட்டிப் பந்தை யெடுத்து நிலத்தில் உருட்டிவிடால் குழதை, அது உருளுவதையும், அதின்வேகம் போகப் போக மட்டுப் படுவதையும், கடைசியில் அது நின்று விடுவதையும் கண்ணுங் கருத்துமாய்க் காணும். அப்படிக் கின்றி அந்தப் பந்தைச் சாய்வான பூமியில் உருட்டிவிட்டால் போகப் அப்பந்தின் வேகம் அதிகப்படுவதைக் காணும். பின்பு அந்தச் சாய்வான பூமியில் கனத்தைவைத்து, அதன் முன்னே பந்தை வைத்தால், அந்தப் பந்தானது அந்தக் கனத்தின் உதையினால் உருளாது நிற்கும். கனவடிவமான அந்தக் கட்டையைத் தள்ளிக்கொண்டு உருண்டுசெல்ல அந்தப் பந்துக்குக் கனம் போதாதென்று குழந்தை நன்றாய் அறிந்துகொள்ளும். உடனே அந்தப் பந்தை யெடுத்துச் சற்றுத் தூரத்திலேவைத்துப் பலமாய் உருட்டிவிட்டால், அது உருண்டுவரும். அதன் வேகத்தினால் அந்தக் கனமாது பள்ளம் நோக்கிச் செல்லும். ஒருசுவரின்ஓரமாய் அதன்விட்டமானது சுவரை யொட்டி யிருக்கும்படி அரை வட்டமொன்றை வரைந்து, அதைப் பாகைகளாக்கி, அந்த அரைவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கிற அரைவிட்டத்தின் வழியாக உருட்டச்சொல்ல வேண்டும். அந்த நடுக்கோட்டின் வழியாகவந்து சுவரில் மோதியபின் நேரே ஒழுங்காய் எதிர்த்துத் திரும்பும். பின்பு அந்த அரைவிட்டத்திலுள்ள 45 பாகைகளின் வழியாக முன்போலப் பந்தை உருட்டிவிட்டால், அது முன் போல நேரே எதிர்த்துவந்த கோட்டின்வழியே திரும்பாமல், அதற்கு முற்றும் வேறான கோட்டின் வழியே செல்லும். நாம் மேலே வழங்கிய க்ஷேத்திரகணித பரிபாஷை சப்தங்கள், இவ்விடத்தில் பொருள் நன்றாய் விளங்கும்படியாகமட்டுமே வழங்கப்பட்டன.

இந்த உபகரணங்களால் பொருள்களின் ஒற்றுமை வேற்றுமையைச் சிறுவர்களுக்கு நன்றாய் விளக்கிக் காட்டவேண்டும். சிறுவர்களின் அறிவை மேலும் மேலும் அபிவிருத்திசெய்யதற் பொருட்டே இவ்வாறு ஆலோசித்துக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால், உபாத்தியாயர்கள் இவற்றின் உருவம், கோணம், பக்கம், மூலை, முனை முதலிய எல்லாவற்றையும் சிறுவர்களுக்கு நன்றாய்த் தெரியும்படி காட்டவேண்டும். இவற்றைக் கையில் வைத்துக் காட்டினால் நன்றாய்ப் புலப்படாது; கீழேவைத்துக் காட்டவேண்டும். இந்த விதமாய் அறிவுவிருத்தியடைந்தால் பின்பு க்ஷேத்திர கணிதத்தைக் கற்கும்போது வெகு சுலபமாகப் பொருள் விளங்கும்; இல்லாவிடின் கிளிப்பிள்ளைபோலப் பொருள் சிறிதும் விளங்காமல் பொட்டை கெட்டுருத் தான் போடவேண்டும். இதனோடு பொருட் பாடஞ்சொல்லப்புகுவது மிகவும் எளிதாகும். நாற்காலி, பெட்டி முதலிய பல பொருள்களின் தன்மையைப் பற்றி நன்றாய்க் கேள்வி கேட்கலாம். இவ்வாறான கேள்விகளுக்கு விடையானது மாணாக்கர்களால் ஏககாலத்திலாவது அல்லது தனித் தனியேயாவது சொல்லப்படலாம், உபாத்தியாயர் இரண்டொரு கேள்விகளைமட்டுங் கேட்டு விட்டிராமல், அவற்றின் பாகம், பொருள், நிறம் சம்பந்தமுதலிய எல்லாவற்றையும் பற்றி ஆதியோடந்தமாய் ஒன்றையும் விடாது கேட்க வேண்டும். இலக்கண வழுவான வாக்கியங்களைச் சிறுவர் வழங்காதிருக்கும்படி அப்போதைக்கப்போது கருத்தாய்ப் பார்த்துத் திருத்திக் கொண்டேவரவேண்டும்.

(இன்னும்வரும்.)

உபாத்தியாயருக்கு அதிக ஓய்வுகாலம் உண்டா?

உபாத்திமைத்தொழிலில் அனேகருக்குப்பிரியமில்லாவிடினும், அத்தொழிலில் கிடைக்கும் ஓய்வும் விடுமுறையும் மற்றைய தொழில்களிலுள்ளவர்களின் எண்ணத்தைக்கவர்கிறது. தனமும் கவுரவமும் உண்டாக்கிற அரசிறை (Revenue) உத்தியோக குமாஸ்தாக்களை "இன்ன மணிக்கு என்வீடு வந்து சேருங்களென்றும்" மேலதிகாரி சாயபு உத்திரவிடுவது சகஜம். மேலும் அங்குபோனல் காலைமுதல் அந்திப்பொழுது வரையிலும், அதற்குப் பின்னிட்டும் வேலைசெய்துகொண்டிருப்பது உலக நடவடிக்கை. ஆனல் உபாத்தியாயர் இன்ன இன்ன காலங்களில் தான் பள்ளிக்குப்போக வேண்டுமென்றுவரை யேற்படுத்தியிருப்பதற்கிசையவே அந்தக்காலங்களில் அங்குபோய்ச் சொற்பவேலைசெய்து வந்தால் போதுமென்றும், மற்றக்காலங்களை தன் மனப்போக்கின்படி விளையாடவோ, மழலைச்சொல் பேசும் தன் குழந்தையினிடத்தில் கொஞ்சவோ, அருகிலிருக்கப்பட்ட தன் சுற்றத்தார், சினேகிதரிடத்துப் போய்வரவோ, தன் வீட்டுப்புறங்கடையில் நல்லசெடிகள் வைத்துத் தோட்டம் பயிராக்கவோ, பெரிய உத்தியோகஸ்தன் பிள்ளைக்கு வீட்டில் பாடஞ்சொல்லிக்கொடுத்துத் தன் வரும்படியை விர்த்தி செய்து கொள்ளவோ, மேலே படித்து எதாவது பரீட்சைகளில் தேறவோ, அல்லது வேறெவ்விதத்திலோ செலவழிக்கலாமென்றும், மூச்சுவிடக்கூடச் சாவகாசமில்லாமலும், குனிந்ததலை நிமிராமலும் நாள்முழுதும் வேலைசெய்துவிட்டு எப்பொழுது வீடுபோய்ச் சேருவோமென்று ஊர்குருப்போல் நடக்கிறகுமாஸ்தாவின் பிழைப்பு கஷ்டமென்றும், ஜனங்கள்நினைக்கிறார்கள். உபாத்தியாயருக்கு ஓய்வு அதிகமாயிருக்கிறதென்று எல்லோரும் நினைக்கிறபடியால், இச்சித்தாந்தத்தில் உண்மையில்லையென்று மறுத்துச் சொல்வது எம் கருத்தன்று. 'ரெவனியு' முதலான உத்தியோகத்திலிருக்கப்பட்டவர்களுக்கு உபாத்தியாயர்களை விட அதிக கவுரவமில்லையென யாம் நம்புவதுபோல், தன் மனசாட்சிக்கு விரோதஞ் செய்யாதவர்களும் உழைப்பாளிகளுமான உபாத்தியாயர்களுக்கு மேற்கூறிய குமாஸ்தாக்களைவிட அதிக ஓய்வு உண்டென்று யாம் எண்ணவில்லை. பள்ளிக்கூடகாலம் சென்றபிறகு உபாத்தியாயர் செய்யவேண்டுவ தென்ன?

பிரதி தினமும் மறுநாட்ச் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டிய பாடத்தைப் படிக்கவேண்டும். ஆனல் இந்தக்கடமையை எல்லோரும் சரிவரச் செய்து வருகின்றனரா? இல்லை; அனேகர் அசட்டை செய்கிறார்கள். அதினலுண்டாகும் நலமறிந்தவர்கள்கூடச் சரிவரச் செய்கிறதில்லை. ஒருபாடம் தெரிந்திருந்தால் எப்பொழுது வேண்மோனலும், முன்யோசனை யில்லாமலே கற்பிக்கலாமென்று அனேகர் நினைக்கிறார்கள். ஆனல் இதுதப்பெண்ணம். பாட முழுமையும் சரிவரத் தெரிந்திருந்தாலொழிய, நமக்குத்தெரிந்த சங்கதிகளை நமது மாணக்கருக்கு எப்பொழுது வேண்டுமானலும் அறிவிக்கமுடியாது. முன்னமேபடித்துப் பாடத்திலுள்ளசங்கதிகளைப் பூரணமாய்க்கவனித்திராவிடில் கற்பித்தலேன்பது முடியாமையாம். முன்னமேபாடத்தைப் படித்திருந்தால், படியாமல் சொல்லிக்கொடுப்பதைவிட நன்றாய்ச் சொல்லிக் கொடுக்கலாம் என்னும் விஷயம் எல்லோரும் அங்கீகரிக்க கூடியதே. தனக்குத் தெரிந்த சில விஷயங்களைச் சொல்லிக்கொடுத்தால் மட்டும் உபாத்தியாயர் கடமை நீங்கிவிடாது. சமயமறிந்து சங்கதிகளை அவர்களையே அறியச் செய்வதுடன்

கூட அவர்களின் புத்தியை விர்த்திசெய்வதிலேயே எண்ணமுள்ளவராயிருக்க
வேண்டும். மாணுக்கர்களுக்கு எவ்விதமாய்ச் சொல்லிக் கொடுப்பதென்றும்
எந்தச்சங்கதிகளை அவர்கள் மனதில் அழுந்தும்படி செய்யலாமென்றும், அவர்
ளுக்கு எவ்வித சந்தேகங்கள் உண்டாகலாமென்றும் முன்னதாகவே தீர்மா
னிக்கவேண்டும். இதற்கெல்லாம் தினந்தோறுங் கொஞ்சகாலம் செலவழிக்
கவேண்டியது அவசியமே.

(இன்னும் வரும்.)

உபாத்தியாயர் கவனிக்கவேண்டிய சில விஷயங்கள்.

(தொடர்ச்சி.)

ஜர்மனி தேசத்தில், விடுமுறை காலங்களில் பட்டணத்தைவிட்டு நாட்
டுப்புறங்களுக்கு பிள்ளைகளெல்லோருமாக் ஒரு உபாத்தியாயருடன் போ
வது வழக்கம். இங்கிலாண்டு தேசத்தில் இச்சாதனத்தை விசேஷமாக அ
னுஷ்டிக்காவிட்டாலும் சில இடங்களில் சில காலங்களில் அப்படிச் செய்கி
ருர்கள். நமது தேசத்திலோ நாட்டுப்புறங்களிலிருந்த பட்டணங்களில் வந்து
படிப்பவர்கள் தங்கள் வீட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்றும், தங்கள் தாய்
தகப்பன்மார்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்றும், இதுபோன்ற ஆவலால் தனி
யாய்ப் போகிறுர்களே ஒழிய, எல்லோரும் பட்டாளம்போல் சேர்ந்து தங்
களுக்கு சேனாதிபதியாக தங்கள் உபாத்தியாயர்களில் ஒருவருடன் போகும்
வழக்கம் யாம் கேட்டுமறியோம், பார்த்துமறியோம். தற்காலத்தில் நமது
தேசஸ்திதிக்கு இதுமுடியாதென்றாலும், கடவுளின் இயற்கை அமைப்புகளை
நேரில் பார்க்கச் செய்யும் பொருட்டு மாணுக்கர்களை விடுமுறை காலங்களில்
வெளியூர்களுக்கு போகும்படி புத்திமதி கூறுவதுடன் கூட அவர்களை அப்
படிச் செய்யும்படி தூண்டுவதும் சுலபம்; சிலசமயங்களில் தானும் அவர்க
ளுடன் போகலாம். வஸ்துக்களிடத்திலிருந்து நங்களுக்கு சகலமும் அ
றிந்து கொள்ளுவது சிறுவர்களுக்கு இயற்கையாயிருந்தும், வயல்வெளிக
ளுக்கு அவர்கள் போகத்தூண்டும்படி நேரிடுவது ஆச்சரியமாகத்தோன்றும்.
பட்டணங்களிலேயே பிறந்து வளர்ந்த சிறுவர்களுக்கு,நாட்டுப்புறங்களில் கா
ணப்படும் கடவுளமைப்புகளின் விந்தையும், பெருமையும் சற்றேனும் தெரி
யாதென்பது இவ்விஷயத்தைப் பற்றி ஒருசிறுவனை வினவுங்காலையில், அவன்
சொன்னதாவது.—நான் போனமாதத்தில் சுமார்பத்துதினம் வெளியூருக்குப்
போயிருந்தேன். அவ்விடத்தில் பொழுது போகாமல் நான் பட்டகஷ்டத்தை
என்னவென்று சொல்வேன். எப்பொழுது திரும்பப் பட்டணம் போவேனெ
ன்றிருந்தது! பொழுதுபோகாததற்கு காரணம் அறிதல் வெகு சுலபம்; மிகக்
கருணையுடன் கடவுளமைத்திருக்கும் வஸ்துக்கள் ஒன்றையும் அவன்பார்த்த
தில்லை. பட்டணங்களில் இருபக்கத்திலுமுள்ள கடைகளில் இன்னசாமான்
கள் விற்கிறுர்களென்றும், இன்னருடையதென்றும் அறிந்து கொள்ள விரு
ப்பமில்லாமல் தெருவழியே போகும் சிலர்போல் இந்தச் சிறுவன் வெளி
யூருக்குப்போய் வந்திருக்க வேண்டும். ஆனல் இவ்விருவருக்கும் ஒருஎண்ண
மட்டும் பொதுவாய்த் தோன்றியிருக்கும். அதாவது, முன் சொன்னவனுக்கு

வழி தொலையாமல் உண்டாகுமலுப்புப் போலப் பின் சொன்ன சிறுவனுக்கு பொழுதுபோகாத அலுப்பிருந்திருக்கும். சிறுபிராயமுதற் கொண்டே கடவுளின் அமைப்பை நன்றாய்ஆராயும் பழக்கமுண்டுபண்ண வேண்டும். வயது சென்ற காலத்தில் வாழ்க்கையின் கஷ்டங்கள் மனதில் தோன்றும்பொழுதெல்லாம் இச்சிறு வயதில் கண்டறிந்த அமைப்பின் அதிசயம் வெகு சாதகமாயிருக்கும்.

(இன்னும் வரும்.)

161

சிங்கத்தைக் குறித்த பாடம்.

[இப்பாடத்திலின்ன இன்னவிஷயங்கள் கற்பிக்கவேண்டுமென்று மட்டும் சொல்லியிருக்கிறோம். கேள்விகளுடனும், பதிலுடனும் இதை விவரித்துச் சந்தாதாரார்களில் எவரேனும் அனுப்பவேண்டுமென்று இவ்விதம் செய்தது. இதனால் அனேகருக்குச் சாதகமுண்டு. பலரனுப்பினால் மிகவும் நன்றாயிருப்பதை மட்டும் பத்திரிகையில் போடப்படும். மற்றவைகளைக் குறித்து எமக்குத் தோன்றுமபிப்பிராயத்தை கூறுவோம். தங்கள்பெயர் பலருக்கும் தெரியவிருப்ப மில்லாதவர்கள் 'அறியவிரும்புவோன்,' 'ச. த' இதுபோன்ற மாறு பெயர்களும், குறிப்புகளும் உபயோகப்படுத்தலாம்.]

சிங்கம், புலி, சிறுத்தை, பூனை இவைகளினுடைய படங்கள்வேண்டும். பூனை எலி பிடிக்கும். பூனையைப்போல் அனேக மிருகங்களுண்டு. அவைகளாவன:—சிங்கம், புலி, சிறுத்தை.

பூனைஜாதியில் மிகப்பெரிதும், அதிக பராக்கிரமுமுள்ளது சிங்கம். சிங்கத்தின் நீளம் 10, 12 அடி. அதற்குள்ள பலம் அதிகமாகையால் தன் பாதத்தின் ஒரு அடியால் ஒரு குதிரையைக் கொல்லும்; ஒரு பெரிய ரிஷபத்தைத் தூக்கிக் கொண்டுபோய் விடும். பல், நாக்கு, உள்ளங்கால், தாடி இவைகளில் பூனைக்கும் சிங்கத்துக்கும் ஒற்றுமை உண்டு. ஆண்சிங்கத்திற்குப் பிடரி உண்டு; பெண்சிங்கத்துக்கு அது இல்லை. சிங்கம் உஷ்ணதேசங்களில் தான் வாசஞ்செய்யும். ஆப்பிரிகா, ஏஷியா உஷ்ண கண்டங்கள். இவைகள் கூட்டம் கூட்டமாய் வாசஞ்செய்யா; எங்கேயாவது குகைகளில் ஆண் பெண் இரண்டு மட்டுமிருக்கும். பகல் முழுதும் தூங்கும்; இதற்குக் காரணம், பெண் சிங்கத்துக்கும், குட்டிகளுக்கும் தீனி கொண்டுவருவதற்காக நெடுந்தூரம் வனையில் இரவில் போவதால்; மேலும் அதின் பாதம் மிகவுமிருதுவாயிருத்தலால் சிறிது சந்தடிகூட செய்யாமல் போவதற்கு மிகவும் அனுகூலம்; அதற்குள்ள அதிக பலமானது அதன் இரையின் பேரில் தாவிப் பிடித்துக் கொள்ளுவதற்கு சாதகம். தான் ஜீவிக்குமிருகங்களை பிடித்துக் கொல்லுவதற்கு அதன் நகங்கள் அதற்கு உதவி; தான் பிடிக்கும் மிருகங்களைச் சதைவேறு தோல் வேறாக கிழிப்பதற்கு தன் பல்களினாலதற்கு லகுவுண்டு. கிடைகளிலிருந்து ஆட்டையும் மாட்டையும் பிடித்துக் கொண்டு போகும்; ஆனால் மனிதன் அதற்குத் தீங்கு செய்ய முயலாவிட்டால் அவனை எதிர்க்காது; இப்படிக் கில்லாமலே மனிதனைப் பிடித்தால்

தாங்க முடியாத பசியின் கொடுமையால் செய்யும் காட்டு மிருகங்களில் மான், செம்புலி ஆடு முதலானவைகளைப் பிடிக்கும். எல்லாச் சிங்கங்களிலும் ஆப்பிரிகா தேசத்துச் சிங்கந்தான் மிகவும் பெரிதானது.

ஆட்டுமந்தை மாட்டு மந்தைகளுக்கு அதிக கெடுதல் நேரிடுவதால், சிங்கத்தைப் பிடிக்கிறது. இவைகளைப் பிடிப்பதில் அதிக அபாயமுண்டு. இதற்கு அனேக வழிகளுண்டு. குதிரைகளின் மேல் வேடர்கள் ஏறிக்கொண்டு சில நாய்களுடன் சிங்கத்தின் குகைக்குப் போய், மத்தியானம் அது தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது நாய்கள் அதை எழுப்பிவிடும். எழுந்தமாத்திரத்தில் இந்தநாயைத் துரத்தும். அப்பொழுது குதிரையின் மேலிருக்கும் வேடர்கள் குண்டினால் அவைகளைச் சுட்டுக்கொன்று விடுவார்கள். சிங்கம் இரைதேடப் போகும்போது அவைகளைக் கொல்வதுமுண்டு. ஆனால் அதில் அபாயமுண்டு. சிங்கம் மிகவும் கவுரவமுள்ளமிருகம்.

தபால்பெட்டி.

நான் வகுப்பில் கூச்சலிடாவிட்டால், மாணாக்கர்கள் எனக்குக் கீழ்ப்படிகிறதில்லை. இதற்கு ஏதாவது வழிகூறுவீரென நம்புகிறேன்.

ம. ம.

மாணாக்கர்களைக் கீழ்படிந்து நடக்கச்செய்வதற்கு, கூச்சலிடுவதினால் பயனில்லை. கூச்சலிடுவது ஆவசியமென்றுநீர் நம்பும் பட்சத்தில், வேறுஏதோ பிழையிருக்கிறது. மாணாக்கர்களைக் கீழ்ப்படியச்செய்வது, உம்முடையபேச்சின் தொனியாலல்ல; தீர்மானத்துடன் பேசுவதால். இவரிடம் 'நமதுசாமர்த்தியம்' பலியாது என்று மாணாக்கர்கள் உணரும்படி நடந்துகொள்ளவும்; அப்படியே பேசவும்வேண்டும்

II. இவ்விடத்தில் சில உபாத்தியாயர்கள் சேர்ந்து உபாத்தியாய சங்கம் ஒன்று ஏற்பாடுசெய்வதாகத் தீர்மானித்திருக்கிறோம். நடந்து கொள்ளவேண்டிய சட்ட திட்டங்கள் இன்னவை எனத் தீர்மானஞ்செய்வதற்கு முன் தங்களை யோஜனைகேட்க விரும்புவதால், உம்முடைய அபிப்பிராயத்தை எங்களுக்குத் தெரிவிப்பீரென பிரார்த்திக்கிறோம்.

ம. த.

உபாத்தியாய சங்கங்கள் ஏற்படுத்துவதில் நமக்கு மிகவும் திர்ப்தி. சட்டங்கள் எவ்வளவு சுருக்கமாய் ஏற்படுத்துகிறீர்களோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு நலம். சங்கத்தலைவர் ஒருவரும், வாரம் வாரம் இன்னவேலைசெய்வதென்று தீர்மானிக்க காரியவிசாரணை சபையார் ஒன்றும் நியமிக்கவேண்டும். ஒவ்வொருவரும் தங்களாலியன்றமட்டும் பாடுபடுவதாய் உறுதிகூறவேண்டும். ஒரு காரியம் செய்வதற்குமுன், இன்னகாரியம் செய்யவேண்டுமென்றும், இன்னவிதமாய்ச் செய்வதென்றும், தீர்மானிக்கவேண்டும். உங்கள் எண்ணம் ஈடேறக்கடவதாக.